

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme "Promina" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7. klasē (Vācijas preču zīme Nr. 847 011);

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvērtītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo atbildētājs Birojs kļūdaini ir uzskatījis, ka preces līdzīgas.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 6. februārī — *Now Pharma/Komisija*

(Lieta T-74/08)

(2008/C 92/85)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Now Pharma AG*, Luksemburga (Luksemburga) (pārstāvji — *C. Kaletta* un *I.-J. Tegebauer*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 4. decembra Lēmumu C(2007) 6132;
- piespriest Komisijai pieņemt jaunu lēmumu par prasītājas 2007. gada 6. februāra lūgumu, ņemot vērā Tiesas interpretāciju;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2007. gada 4. decembra Lēmumu C(2007) 6132, ar ko noraidīts prasītājas lūgums piešķirt zālēm "Extrait liquide spécial de *Chelidonii radix*" zāļu "reti sastopamu slimību ārstēšanai" statusu saskaņā ar Eiropas Regulas (EK) Nr. 141/2000 ⁽¹⁾ izpratnē.

Savas prasības pamatojumam prasītāja atsauca uz to, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 141/2000 3. pants. Šajā sakarā tiek apgalvots, ka Eiropas Zāļu aģentūras galīgais negatīvais atzinums tika pieņemts kļūdainu lēmuma pieņemšanas kritēriju un nosacījumu

zāļu laišanai apgrozībā saskaņā ar Regulas Nr. 141/2000 8. panta 3. punkta c) apakšpunktu. Pēc prasītājas domām, noteicošais zāļu atzīšanai par reti sastopamu slimību ārstēšanai paredzētajām zālēm ir tas, ka zāļu lietošana ir būtiska katram, ko skar šīs slimības, Regulas (EK) Nr. 847/2000 ⁽²⁾ 3. panta 2. punkta izpratnē. Šie nosacījumi saskaņā ar Regulas Nr. 141/2000 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu tiek izpildīti, ja zāles ir paredzētas retu slimību ārstēšanai un to lietošana ir būtiska.

Turklāt galvenokārt tiek pārmesta eksperta kvalifikācijas neesamība un neobjektivitāte.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 141/2000 par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai (OV L 18, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 847/2000 (2000. gada 27. aprīlis), ar ko izklāsta noteikumus kritēriju īstenošanai, lai zālēm piešķirtu zāļu reti sastopamu slimību ārstēšanai statusu, un jēdzienu "līdzīgas zāles" un "klīniskais pārākums" definīcijas (OV L 103, 5. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 22. februārī — *Centre de coordination Carrefour/Komisija*

(Lieta T-94/08)

(2008/C 92/86)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Centre de coordination Carrefour*, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — *X. Clarebout* un *K. Platteau*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas neparedz pārejas periodu, kā to nosaka spriedums lietā *Forum 187* ⁽¹⁾;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2003. gada 17. februāra Lēmumu 2003/755/EK Komisija paziņoja, ka Beļģijas ieviestā atbalsta shēma par labu Beļģijā reģistrētajiem koordinācijas centriem nav saderīga ar iekšējo tirgu ⁽²⁾. Šo lēmumu atcēla Tiesas 2006. gada 22. jūnija spriedums ⁽³⁾ (turpmāk tekstā — "spriedums lietā Beļģija un *Forum 187/Komisija*") tiktāl, ciktāl tas neparedzēja pārejas pasākumus attiecībā uz noteiktiem koordinācijas centriem, kuru lūgums

izmantojot attiecīgo shēmu šī lēmuma paziņošanas datumā vēl tika izskatīts vai kuriem [shēmas piemērošanas] atļauja izbeidzās vienlaicīgi ar lēmuma paziņošanu vai īsi pēc lēmuma paziņošanas. Šajā prasības tiesvedībā prasītājs bija tāds pats koordinācijas centrs kā tie, uz kuriem attiecās sprieduma attiecīgais rezolutīvās daļas punkts.

2007. gada 13. novembrī Komisija pieņēma jaunu lēmumu C(2007) 5416 (galīgā redakcija), ar kuru tā grozīja lēmumu 2003/757/EK, paziņojot, ka pēc sprieduma lietā Beļģija un *Forum 187*/Komisija pieņemtais Beļģijas likums, ar kuru līdz 2010. gadam centriem, kurus skar šis spriedums, shēmas izmantošanai ļauj pagarināt pārejas periodu, nav saderīgs ar iekšējo tirgu. Lēmums C(2007) 5416 (galīgā redakcija) tāpat paredzēja, ka šis pārejas periods beidzas 2005. gada 31. decembrī. Runa ir par šīs prasības ietvaros apstrīdēto lēmumu.

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza trīs pamatus.

Galvenokārt, tā norāda, ka apstrīdētais lēmums pārkāpjot vienlīdzības principu, kā arī Komisijas pienākumu īstenot pasākumus, kurus paredz spriedums lietā Beļģija un *Forum 187*/Komisija, jo tas neizbeidz nevienlīdzību, uz kuru norādīts šajā spriedumā, tiktāl, ciktāl prasītājam piešķirtais pārejas periods ir daudz īsāks, nekā piešķirtais pārejas periods citiem centriem, kuri saskaņā ar Tiesas atzinumu, ir līdzīgā situācijā. Tā norāda, ka tam vajadzētu izmantot pārejas periodu, kas beidzas 2010. gada 31. decembrī.

Pakārtoti, prasītājs izvirza pamatu, kas izriet no tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības principu pārkāpuma, jo apstrīdētais lēmums ierobežo pārejas periodu līdz 2005. gada 31. decembrim, kas rada atpakaļejošas sekas un tādējādi prasītājs nevarot laicīgi veikt nepieciešamos pasākumus, lai pielāgotos shēmas izmaiņām pirms šī datuma. Pamatojoties uz šo, pakārtoti, prasītājs uzskata, ka varot pretendēt uz pārejas perioda izmantošanu, kas beidzas, ātrākais, 2009. gada 31. decembrī.

Pakārtoti vēl iepriekš pakārtoti minētajam pamatam, prasītājs izvirza pamatu, kas izriet no vienlīdzības principa pārkāpuma, jo apstrīdētais lēmums to vērtējot atšķirīgi salīdzinājumā ar četriem citiem koordinācijas centriem, kas pirmā lēmuma 2003/757/EK pieņemšanas brīdī atradās identiskā situācijā, taču kuriem atjaunoja shēmas piemērošanas atļauju uz nenoteiktu laiku. Pamatojoties uz šo pamatu un pakārtoti vēl iepriekš pakārtoti minētajam pamatam, prasītājs norāda, ka tam vajadzētu izmantot pārejas periodu, kas beidzas, ātrākais, 2006. gada 31. decembrī.

(¹) Eiropas Kopienų Tiesas 2006. gada 22. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-182/03 un C-217/03 Beļģija un *Forum 187*/Komisija, Krājums, 5479. lpp.

(²) OV L 282, 25. lpp., labotā versija OV 2003 L 285, 52. lpp.

(³) Skat. zemsivētras piezīmi Nr. 1.

Prasība, kas celta 2008. gada 22. februārī — Itālija/Komisija

(Lieta T-95/08)

(2008/C 92/87)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — G. Aiello, *avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2007. gada 20. decembra Lēmumu C(2007) 6514, kas paziņots 2007. gada 21. decembrī, tiktāl, ciktāl ar to no Kopienų finansējuma ir izslēgtas un no Itālijas Republikas budžeta ir jāsedz finansiālas sekas, kas rodas, sedzot izdevumus, kurus finansē Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļa;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Itālijas valdība apstrīd Komisijas 2007. gada 20. decembra Lēmumu C(2007) 6514 tiktāl, ciktāl ar to no Kopienų finansējuma ir izslēgtas un no prasītājas budžeta jāsedz finansiālas sekas, kas rodas, sedzot izdevumus, kurus finansē Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļa.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāja atsauca uz:

- Komisijas 2003. gada 29. augusta Regulas (EK) Nr. 1535/2003, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 2201/96 attiecībā uz atbalsta programmu augļu un dārzeņu pārstrādes produktiem (OV L 218, 14. lpp.), 30. panta 1. punkta pārkāpumu saistībā ar atbalstu augļu un dārzeņu pārstrādes produktu nozarē;

- Komisijas 2000. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 2777/2000, ar ko paredz ārkārtas atbalsta pasākumus liellopu gaļas tirgum (OV L 321, 47. lpp.), 5. panta 5. punkta, kā arī Komisijas 1997. gada 21. oktobra Lēmuma 97/735/EK par aizsardzības pasākumiem attiecībā uz tirdzniecību ar dažu veidu zīdītājdzīvnieku atkritumiem (OV L 294, 7. lpp.) 4. panta pārkāpumu saistībā ar kaušanai paredzētu liellopu, kuri ir vecāki par trīsdesmit mēnešiem, iegādi.